NU OCH ALLTID bör Ni skydda Edra händer för temperaturväxlingar. Borttager rodnader, sprickor och narig hud, samt vid fall av eksem, revormar m. m. är
LEDOLIN-SALVAN
oumbärlig. I tub 0:75, burk 2:25. Finnes i Parfym-, Sjukvårds-, Färg- och Kemikalieaffärer m. fl. samt från
TEKNISKA FABRIKEN LEDOLIN
STOCKHOLM Tel. 40 62 62

steman Ernst Jansson, som också kan sin sak, när det gäller att välja väg och takt. En alldeles särskild spänst visade två av utlänningarna. Mr Young misslyckades visserligen med märkesäkningen, men visade en anmärkningsvärd kondition i det klabbiga föret. Hans kamrat, mr Parker, slet sig, trots ovallade skidor — det fanns inte grundvalla på dem en gång — lika långt upp mot 497:an som någon av "storåkarna". Utför tvärbranterna stod han på huvudet den ena gången efter den andra, men fortsatte ändock med samma obekymrade uppsyn utför nästa brant. Det var sporting över hans briljanta amatöråkning. För dagens verkliga skidprestation stod dock en svensk, hovmästare Johansson, som trots sina 43 år var ensam om att klara skidlöparmärket. Han erövrade därmed sitt tredje guldmärke, de två tidigare har han för allmän idrott och skytte. Den spänstige hovmästaren är ett konditionsfenomen — han behövde inte ens ta ut sig för att klara tiden för de tre milen i klabbföret.

I turiststationens storstuga rådde en munter stämning både på lördagskvällen och under lunchmiddagen efter söndagsutflykterna, ja, man kan gott säga, att glädjen stod högt i tak. Naturligtvis dansades det flitigt, mycket flitigt t. o. m., först på kvällen, sedan på morgonen och sist på middagen, då man höll på så länge, att det nästan blev rusning till stationen. Till underhållningen bidrogo ingenjör Stenson, som sjöng ett par Frida-visor, och en Ludvika-bo, hr Tjäder, som visade sina musikaliska anlag vid pianot. Han spelade förresten så stiligt, att en av damerna vägrade fara hem med middagståget. Även hon var musikalisk!

Hemresan var också munter och glad, åtminstone innan tröttheten börjat ta överhand. Engelsmännen spelade bridge eller sussade sött, men vaknade upp för att vid infarten till Västerås sjunga "He's a jolly good fellow" för den något förfärade färdledningen.

—ra.

Svenska gångförbundet startat.

Svenska gångförbundet bildades sönd. den 18 dennes vid ett sammanträde på Strömsborg i Stockholm med ett 40-tal ombud från gångintresserade klubbar och korporationer. Förbundet skall anslutas till Riksförbundet. Dess säte blir i Stockholm, dit också verkst. utskottet förlagts.

Till förbundets ordförande utsågs redaktör E. Pallin. Övriga styrelseledamöter blevo hrr Gösta Wijkman, Stockholm, sekreterare, Sam Karlsson, Stockholm, skattmästare, Torsten Tegnér och Eric Lindé, Stockholm, John Holmberg, Nyköping, Kurt Hedberg, Örebro, Birger Johansson och Ingvar Gustafsson, Göteborg, S. Lundin, Färnebo, och Hugo Eliasson, Ulvshyttan.

Till suppleanter valdes hrr John Lindström, Sven Söderström och Sven Sjöberg, Stockholm. Revisorer blevo hrr O. Reichenberg, Djursholm, och Frans Pettersson, Stockholm, med hr L. Rodgers som suppleant.

En medlemsavgift av 5 kr. pr förening fastställdes.

Styrelsen fick i uppdrag att anskaffa och fastställa bestämmelser för bl. a. ett vandrarmärke.

Verkst. utskottet fick följande sammansättning: ordförande Eric Lindé samt hrr E. Pallin, T. Tegnér, G. Wijkman och Sam Karlsson, samtliga i Stockholm. Tekniskt utskott: ordförande T. Tegnér samt hrr Ingvar Gustafsson, Birger Johansson och Sven Söderström.

Mötet, som med ett par kortare avbrott, pågick hela dagen, diskuterade en rad frågor, bl. a. instiftande av svenskt mästerskap och distriktsmästerskap. S. M. kommer nu att redan i år anordnas för seniorer på 5.000 m. bana och 30 km. landsväg, för damer på 10 km. landsväg. Dessutom D. M. på ett flertal distanser.

Gynna tidningens annonsörer!

Något om

alpin skidutrustning, damer som klå herrar, Kandahartävlingen m. m.

Sigge Bergman under Abfahrten i årets Kandahartävling.

Vi ha nu, Olle Rimfors och jag, kommit hem efter två månaders daglig skidåkning i alpin övnings- och tävlingsterräng. Vi hava båda de allra bästa minnen från alla skidläger där nere, där vi mottagits på det bästa sätt och vederbörligen uppmärksammats som representanter från "skidlöpningens hemland". Tusen och en äro de lärdomar vi tillägnat oss och de erfarenheter vi vunnit från den alpina skidlöpningskonsten. Här vill jag först som sist framhålla, att vi praktiskt taget inte ha något att lära i slät- och uppförslöpning, men att vi däremot i utförslöpningens förnäma konst ligga sorgligt långt efter de centraleuropeiska skidåkarna, inte bara tävlings- utan även turistiskt sett. Sorgligt nog, som sagt. Det är alltså i utförsåkningen som vi nedlagt allt vårt arbete och däri vi hämtat alla våra erfarenheter och lärdomar. Jag skulle ingenting högre önska än att få visa dessa alpina skidåkande herrar och damer inför svenska skidfrämjare för att därmed få dessa att inse nödvändigheten att mer på allvar än hittills arbeta med det tekniska i skidåkningen, arbeta bort rädslan för branta backar och höga farter och vinna större säkerhet i skidornas manövrering utför. Vi brinna nu båda av längtan att få söka sprida våra erövrade kunskaper bland Sveriges skidintresserade, dem till nytta och nöje. Ofantligt nöje.

Några ord om den utrustning, som vi funnit lämplig för speciell utförsåkning. Skidor av hickory. Längd 220 till 228 cm. Bredd framifrån räknat 93—76—85. Telemarkmodell utan extra "utsmyckning". Breda kraftiga tåjärn (våra Rimfors' voro utmärkta), bakremmar med s. k. låg fästpunkt (diagonaldrag), Bildsteinstramare och vristrem. Skor med extra kraftiga sulor. (Samtliga våra medhavda svenska skor visade sig för veka). Stavar nående högst till armhålan och mycket lätta. Skidorna naturligtvis försedda med stålkanter. (Våra medförda Sandströms skidor motsvarade i stort sett fordringarna men kunna ytterligare förbättras. De ronte livlig uppmärksamhet för sitt goda virke och flotta utseende i övrigt).

Att närmare ingå på en kritik över de tre förnämsta skidcentra i Centraleuropa (S:t Moritz, Davos och S:t Anton), där vi varit, blir litet för omtåligt. Jag vill dock gärna säga, att den sportigaste platsen är S:t Anton (sängdags i regel kl. 11), att S:t Moritz är dyrast, att Davoshotellen också kunna konsten att skörta upp turisterna, att den lättaste terrängen finnes i S:t Moritz, den härligaste (Parsenne-gebietet) i Davos och den svåraste och mest rafflande i S:t Anton. Åt den svensk, som umgås med planer på en skidresa söderut, önskar jag ge följande råd:

1. Vill Ni njuta av de bästa turerna — res till Davos!

2. Vill Ni lära Er åka skidor — tag S:t Anton!

(3. Vill Ni dansa — välj S:t Moritz!).

Det är faktiskt svårt att finna lämpliga superlativer för att ösa sitt beröm över de damer, som bedriva sin skidåkning i Alperna. En liten uppfattning om skidflickornas förmåga får läsaren kanske genom att höra följande fakta: Vid första tävlingen i S:t Moritz hade den bästa damen (Ruegg, Schweiz) tiden i Abfarth 5.38 min. (25:e man i herrklassen hade 5,42! 49 herrar startade!) Sämsta herre hade 8.25.4. 20:e dam hade 7.55.6! Bästa dam i Davos hade på den 7 km. långa sträckan tiden 11.47 min.! Detta betyder ung. 35 km. i timmen! Resultaten från årets Kandahartävling voro även i damklassen mycket goda. Segrarinnan Miss Kessler, England, åkte den 3.2 km. långa Abfartsbanan på 4.45.8. Hon hade placerat sig som n:r 66, om hon startat bland herrarna. Sämsta dam hade 8.05.8 och sämsta herre 8.56.8. Det är inte så värst roligt att få stryk av flickorna, men så som de åka där nere, så har man blott att finna sig i sitt öde. Inte blott i Abfarth utan även i slalom visade damerna enastående färdigheter. Bästa dam i Kandaharslalom, Paula Wiesinger, Italien, hade tiden 2.22.7 på sina båda åkningar. Banan var 800 m. lång och höjdskillnaden 200 m. Bästa damtid för en åkning var 1.09.2. Bland herrarna hade t. ex. Robinson, Canada (n:r 13 i Abfarth) slalomtiden 1.10.6!

Ja, att hålla undan för *de* skidflickorna där nere, det "hör sjutton till". Emellertid måste man prisa inte bara tävlingsdamerna utan även dessas enbart turistande medsystrar. Dessa lägga i dagen en strålande energi för att lära sig bemästra branterna och göra också framsteg, som kommer en enkel skidande svensk att gapa av förvåning och stirra av beundran.

Måtte vi ändå någon gång i framtiden kunna taga upp konkurrensen med våra centraleuropeiska skidkamrater. Det *kan* gå, om arbetet bedrives på rätt sätt (Härom mer i en senare artikel.)

Jag stannade, sedan Olle Rimfors den sista februari rest hem, ytterligare tre veckor för att åskåda och deltaga i Arlberg-Kandahar-tävlingen i S:t Anton den 17—18 mars. I år hölls denna stora kraftmätning för 7:e gången. Egentligen är det en tävling mellan den engelska och österrikiska skolan, företrädd främst av resp länders representanter från Mürren (engelsmännens hemvist i Schweiz) och S:t Anton (Arlbergskolans herresäte). Emellertid samlar denna tävling deltagare icke blott från dessa två nyss nämnda länder, utan från Schweiz, Italien, Ungern, Norge, Canada m. fl. strömma skidåkare till för att taga upp konkurrensen, som är den hårdaste vid någon tävling där nere (F. I. S. incl.). Till Kandahar får varje klubb sända obegränsat antal åkare, medan t. ex. i F. I. S. endast 6 från varje land få anmälas. Sverige representerades i år f. f. g. genom undertecknad.

Tävlingen består av en Abfarth på lördag och en slalom på söndag, i vilken senare endast de 40 bästa från Abfarthen anses kvalificerade att deltaga. Att över huvud taget komma med till slalom anses som en mycket god prestation.

Personligen hade jag tränat ganska hårt, men så råkade jag ut för en kullkörning och touchade i fallet en trädstubbe med höften. Tre dagars sängliggande och därefter förnyad försiktig träning blev följden.

Lördagens Abfarth hade samlat 116 deltagande herrar och 20 damer. Utförsträckan var 3.2 km. och höjddifferensen c:a 800 m. Föret var idealiskt och vädret likaså (som alltid förresten). Segrare blev schweizaren Otto Furrer efter ett fantastiskt lopp på tiden 3.39 min. Den tippade David Zogg (F. I. S.-segrare) föll i första schussen och bröt skidan. Jag blev n:r 40 med 4.25.

Söndagens slalom var enastående utprickad av Hannes Schneider och Verner von Salvisberg, och de åkningar som presterades lämnade intet övrigt att önska i fråga om säkerhet, elegans och effektivitet. Även i slalom var Otto Furrer bäst. Han hade på sina båda åkningar (banan 800 m. vid 200 m:s höjdskillnad) 58.1 resp. 57.6 sek. Fenomenalt!

Min otur med min skadade höft i lördagens kullkörning gjorde att jag ej fick starta i slalom, utan hade i stället äran att tillsammans med David Zogg och en österrikare åka såsom Vorläufer innan den egentliga tävlingen startade.

Slalomåkning i denna söndagens form är underbar, och vi måste göra allt vad vi kunna i Sverige för att popularisera denna form av utförsåkning. Den är briljant!

Som vanligt imponerade även damerna, och jag skulle ej kunna utpeka fem herrar i hela Sverige, som skulle kunna följa dagens segrarinna, italienskan Paula Wiesinger, i hennes glänsande åkning genom portarna. Tyvärr!

I dess helhet var årets Arlberg-Kandahartävling en strålande skidfest med mördande konkurrens i alla tävlingarna och en storartad defilé av Europas alla främsta skidkanoner. Rekordet på Abfartsbanan, som sedan två år hölls av schweibaren Walter Prager med 4.37, underskreds nu av 49 man! (Jag hörde till de lyckliga i denna samling).

Från Arlberg-Kandahartävlingen medför jag hem minnet av mitt livs härligaste skidtävlingsfest.

Sigge Bergman.

EN IMPONERANDE FRILUFTSBILD

Skridskointresset är nu lite varstans i stigande. Här en bild som ger syn för sägen. Den visar deltagarna i Östergötlands distriktsmästerskap i skridskosegling, samlade före starten i väntan på vind. Individuell segrare i tävlingen blev N. Alborg, S. S. Roxen, och lagmästerskapet hemfördes av samma förening.

FRÅN ORGANISATIONERNA

Föreningen Kompass & Karta.
Program för april.

VANDRINGAR.

Sönd. den 2 april, Hornstull (Flamman), kl. 10 fm. Hornstull—Brännkyrka kyrka—Örby slott —Bandhagen—Högalidsberget—Enskede ca 20 km. Färdledare Anders Blomqvist.

Sönd. den 8 april. Centralen, Kungl. ing. kl. 9.45 fm. Häggvik—Skällnora—Kastellet Stocksund—Ulriksdal ca 22 km. Färdledare Stig Nilsson. Kostnad 0:90.

Sönd. den 15 april. Danvikstull kl. 10 fm. Danvikstull — Nackanäs—Långsjön—Hammarbysjön—Årstaviken—Hornstull ca 21 km. Färdledare Eric Karlsson.

CYKELFÄRDER.

Sönd. den 22 april. Stallmästaregården kl. 9 fm. Stallmästaregården—Enebyberg—Kolartorp—Tureberg — Stallmästaregården ca 35 km. Färdledare Thore Ericsson.

Sönd. den 29 april. Skanstull (skidfabr.), kl. 9 fm. Skanstull—Ågesta—Ådran—Huddinge—Skanstull ca 35 km. Färdledare Thore Ericsson.

SAMKVÄM.

Lörd. den 7 april. Parkhörnan Hamngatan 10 kl. 8 em. Samkväm med dans, kort föredrag, sång, the-complett samt div. attraktioner. Kostnad 1:75.

Även föreningen utomstående personer som äro intresserade av friluftsliv i samband med gott kamratskap inbjudes deltaga. Förfrågningar besvaras pr tel. 31 47 32 efter 6 em. Klubbens adress är: Kungstensgatan 67, 4 tr., *Stockholm.*